

ZÁKON č. 102/2001 Sb.

ze dne 22. února 2001

o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů

Změna: 146/2002 Sb., 277/2003 Sb., 229/2006 Sb., 160/2007 Sb., 378/2007 Sb., 490/2009 Sb., 281/2009 Sb., 18/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ BEZPEČNOST VÝROBKŮ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je zajistit, v souladu s právem Evropských společenství,¹⁾ aby výrobky uváděné na trh²⁾ nebo do oběhu³⁾ byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pro spotřebitele⁴⁾ bezpečné.

(2) Tento zákon se pro posouzení bezpečnosti výrobku nebo pro omezení rizik, která jsou s užíváním výrobku spojená, použije tehdy, jestliže požadavky na bezpečnost nebo omezení rizik nestanoví příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá požadavky

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES o všeobecné bezpečnosti výrobků a nařízení Rady č. 339/93/EHS o kontrolách shody s pravidly bezpečnosti výrobků v případě výrobků dovážených ze třetích zemí.

2) § 2 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 52 odst. 3 občanského zákoníku.

5) Například zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, nařízení vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 26/2001 Sb., o kosmetických prostředcích, ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných podpůrných látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1999 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

stanovené právem Evropských společenství.

§ 2 Výrobek

(1) Výrobkem pro účely tohoto zákona je jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze rozumně předvídat, že bude užívána spotřebiteli, včetně věci poskytnuté v rámci služby, a to i v případě, že nebyla určena k nabídce spotřebiteli, pokud je tato věc dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená.

(2) Tento zákon se nevztahuje na použité výrobky prodávané jako starožitnosti nebo na výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a prodávající to kupujícímu prokazatelně sdělil.

§ 3 Obecné požadavky na bezpečnost výrobku

(1) Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovenou výrobcem nebo po dobu obvyklé použitelnosti nebezpečí, nebo jehož užití představuje pro spotřebitele vzhledem k bezpečnosti a ochraně zdraví pouze minimální nebezpečí při užívání výrobku, přičemž se sledují z hlediska rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele zejména tato kritéria:

a) vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, poskytnutí návodu na jeho montáž a uvedení do provozu, dostupnost, obsah a srozumitelnost návodu, způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsob označení, způsob provedení a označení výstrah, návod na údržbu a likvidaci, srozumitelnost a rozsah dalších údajů a informací poskytovaných výrobcem; údaje a informace musí být vždy uvedeny v českém jazyce,

b) vliv na další výrobek, za předpokladu jeho užívání s dalším výrobkem,

c) způsob předvádění výrobku,

d) rizika pro spotřebitele, kteří mohou být ohroženi při užití výrobku, zejména děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

(2) Za bezpečný výrobek se považuje výrobek splňující požadavky zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá právo Evropských společenství a kterým se stanoví požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena. Jestliže však takovýto právní předpis stanoví pouze některá hlediska bezpečnosti, ostatní hlediska se posuzují podle tohoto zákona.

(3) V případě, že neexistuje zvláštní právní předpis,⁵⁾ který by přejímal právo Evropských společenství a který by stanovil požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která

jsou s výrobkem při jeho užívání spojena a tyto požadavky nejsou upraveny právem Evropských společenství, za bezpečný se považuje výrobek, který je ve shodě s právním předpisem členského státu Evropské unie, na jehož území je uveden na trh, pokud tento předpis zaručuje minimálně ochranu rovnocennou s požadavky podle odstavce 1.

(4) Pokud se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavce 2 nebo 3, posuzuje se podle české technické normy, která přejímá příslušnou evropskou normu, na níž zveřejnila Komise Evropských společenství (dále jen "Komise") odkaz v Úředním věstníku Evropských společenství podle práva Evropských společenství⁶⁾ a tento odkaz byl zveřejněn ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.⁷⁾

(5) V případě, že se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavců 2 až 4, posuzuje se bezpečnost výrobku podle

a) české technické normy,^{7a)} která přejímá jinou příslušnou evropskou normu než uvedenou v odstavci 4,

b) národní technické normy členského státu Evropské unie, ve kterém je výrobek uveden na trh,

c) doporučení Komise stanovující pokyny pro posuzování bezpečnosti výrobku,

d) pravidel správné praxe bezpečnosti výrobku uplatňovaných v příslušném oboru,

e) stavu vědy a techniky,

f) rozumného očekávání spotřebitele týkajícího se bezpečnosti.

(6) Možnost dosažení vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnosti jiných výrobků představujících nižší stupeň rizika není důvodem k tomu, aby byl výrobek považován za nebezpečný.

(7) Nebezpečným výrobkem je každý výrobek, který nevyhovuje požadavkům na bezpečný výrobek podle tohoto zákona.

§ 4

Průvodní dokumentace a označování výrobků

(1) Výrobek uváděný na trh musí výrobce opatřit průvodní dokumentací v souladu s požadavky zvláštního právního předpisu a označit.

(2) Průvodní dokumentací výrobku jsou doklady, jež jsou podle zvláštních právních předpisů nutné k převzetí a k užívání zboží.

6) Čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES.

7) § 4a odst. 4 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7a) Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Označování výrobku je pro účely tohoto zákona opatření výrobku informacemi umožňujícími posouzení rizik spojených s jeho užíváním nebo jakýmkoliv informacemi, které mají vztah k bezpečnosti výrobku. Výrobek musí být dále v souladu se zvláštním právním předpisem^{7b)} opatřen údaji potřebnými k identifikaci výrobce a výrobku, popřípadě série výrobku.

(4) Pokud výrobek svými vlastnostmi splňuje požadavky na bezpečnost, ale určitý způsob jeho užívání může bezpečnost spotřebitele ohrozit, je výrobce nebo distributor, který uvádí takové výrobky na trh nebo do oběhu, povinen na toto nebezpečí upozornit v průvodní dokumentaci, pokud toto nebezpečí není zřejmé. Současně jsou tyto osoby povinny přesně určit části výrobku, které mohou vyvolat nebezpečí, a popsat způsob jejich bezpečného užívání. Uvedení tohoto upozornění nezbavuje výrobce nebo distributora povinnosti zajistit ostatní požadavky na bezpečnost výrobku.

§ 5

Povinnosti osob při zajišťování bezpečnosti výrobku uváděného na trh a do oběhu

(1) Za výrobce se pro účely tohoto zákona považuje

a) osoba usazená v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie, která vyrobila konečný výrobek, jakož i každá další osoba, která vystupuje jako výrobce tím, že uvede na výrobku svou obchodní firmu, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, anebo osoba, která výrobek upraví,

b) zplnomocněný zástupce výrobce jako osoba, kterou výrobce písemně pověřil k jednání za něj, pokud výrobce není v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie usazen,

c) dovozce,^{7c)} jestliže v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie žádný zplnomocněný zástupce výrobce není usazen, nebo

d) další osoby v dodavatelském řetězci, jejichž činnost má prokazatelný vliv na vlastnosti výrobku.

(2) Distributorem je pro účely tohoto zákona každá osoba, která v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh, jakož i každá další osoba v dodavatelském řetězci, za předpokladu, že jejich činnost nemá vliv na vlastnosti týkající se bezpečnosti výrobku.

(3) Výrobce je povinen uvádět na trh pouze bezpečné výrobky.

(4) Distributor nesmí distribuovat takové výrobky uvedené na trh, o nichž na základě svých informací a odborných znalostí ví nebo může předpokládat, že požadavkům na bezpečnost výrobků neodpovídají.

7b) Například obchodní zákoník, zákon č. 123/2000 Sb., nařízení vlády č. 181/2001 Sb., ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., a nařízení vlády č. 286/2001 Sb.

7c) § 2 písm. e) zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(5) Výrobce je povinen v případě, kdy je to potřebné k zamezení existujících rizik, odebrat vzorky výrobků uváděných na trh a provádět zkoušky jejich bezpečnosti.

(6) Výrobce je povinen učinit opatření, která mu umožní být informován o bezpečnosti jím vyráběného výrobku i po jeho dodání na trh a do oběhu. Jestliže výrobce nebo distributor zjistí, že výrobek je nebezpečný, jsou povinni upozornit na tuto skutečnost spotřebitele a stáhnout nebezpečný výrobek z trhu a z oběhu, přičemž za stažení se považuje opatření, jehož cílem je zabránit distribuci, nabízení nebo vystavování nebezpečného výrobku.

(7) Výrobce nebo distributor jsou dále povinni umožnit osobě, která vlastní nebo drží nebezpečný výrobek, aby jej mohla vrátit zpět výrobcí nebo distributorovi na jejich náklady. Pokud výrobce nebo distributor tyto povinnosti nesplní, je orgán dozoru oprávněn, je-li ohrožen život, zdraví nebo majetek, vedle uložení pokuty nařídit též zničení výrobku na náklad toho, kdo povinnost stažení výrobku z trhu a z oběhu nesplnil.

(8) Jestliže výrobce nebo distributor uvedl na trh nebo do oběhu nebezpečný výrobek, je povinen tuto skutečnost oznámit příslušnému orgánu dozoru (§ 7 odst. 1) ihned po té, jakmile tuto skutečnost zjistil. Výrobce i distributor jsou povinni spolupracovat s příslušnými orgány dozoru na opatřeních směřujících k odstranění nebo omezení rizika plynoucího z nebezpečného výrobku.

(9) V případě vážného rizika, za které se považuje takové riziko, jehož účinky jsou bezprostřední, nebo riziko, jehož účinky nejsou sice bezprostřední, ale vážným způsobem mohou ohrozit bezpečnost spotřebitele, a vyžadují proto rychlý zásah, musí oznámení poskytované podle odstavce 8 obsahovat alespoň

- a) údaje umožňující přesnou identifikaci daného výrobku nebo série výrobků,
- b) úplný popis rizika, které dané výrobky představují,
- c) veškeré dostupné informace důležité pro dohledání výrobku,
- d) popis opatření přijatých k zabránění rizikům pro spotřebitele.

(10) Distributor se musí účastnit činností souvisejících se zajištěním bezpečnosti výrobků uváděných na trh, zejména předáváním informací o rizicích spojených s výrobkem. Udržuje a poskytuje písemné informace nezbytné pro dohledání původu výrobku a spolupracuje při akcích prováděných výrobcí, orgány dozoru a orgány, které konají opatření podle § 6 tohoto zákona. V rámci svých činností musí přijmout opatření, která jim umožní účinně spolupracovat.

§ 6

Opatření orgánů veřejné správy

Orgány státní správy a orgány územní samosprávy v přenesené působnosti jsou povinny činit v mezích své působnosti veškerá opatření, aby zamezily dovozu, vývozu a uvádění na trh výrobků, které nejsou bezpečné, nebo zamezily jejich dalšímu oběhu. O výrobcích na trhu, které

jsou nebezpečné, jsou povinny všemi dostupnými prostředky, například prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, informovat spotřebitelskou veřejnost. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů.⁸⁾

§ 7 Dozor

(1) Dozor nad tím, zda na trh a do oběhu jsou uváděny bezpečné výrobky (§ 3 odst. 1 až 6), provádějí podle působnosti, vyplývající z povahy konkrétního výrobku, orgány dozoru stanovené zvláštními právními předpisy; pokud nelze působnost orgánu dozoru takto stanovit, je k provádění dozoru příslušná Česká obchodní inspekce (dále jen "orgány dozoru").

(2) Orgány dozoru jsou oprávněny provádět kontroly vlastností výrobků z hlediska bezpečnosti. Za tím účelem jsou oprávněny

a) vyžadovat potřebné informace a dokumentaci potřebnou k posouzení bezpečnosti a k dohledání původu výrobku od kontrolovaných osob,

b) odebírat výrobek nebo vzorek ze série výrobku a podrobovat je kontrole bezpečnosti,

c) kontrolovat, zda skutečné vlastnosti výrobku odpovídají požadavkům na bezpečnost,

d) posuzovat, zda výrobek, jenž má být uveden na trh, obsahuje upozornění na rizika, která použití výrobku může vyvolat,

e) informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny riziku vyvolanému výrobkem, o tomto riziku,

f) po dobu potřebnou k provedení kontroly zakázat uvádění na trh, nabízení nebo vystavování výrobku nebo série výrobku, pokud existují odůvodněné informace, že tento výrobek je nebezpečný,

g) zakázat uvedení na trh výrobku nebo série výrobku, o nichž bylo prokázáno, že jsou nebezpečné,

h) nařídit okamžité stažení výrobku nebo série výrobku, jež jsou nebezpečné a které již byly uvedeny na trh; pokud je to nutné, zajistit při splnění stanovených podmínek i jejich zničení,

i) nařídit zpětné převzetí nebezpečného výrobku od spotřebitele, pokud tak výrobce nebo distributor neučiní podle § 5 odst. 7 věty první.

(3) Postup uvedený v odstavci 2 lze podle povahy případu uplatnit proti výrobcí, distributorovi, a pokud je to nezbytné, i proti všem dalším dotčeným osobám.

8) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Při postupu podle odstavce 2 písm. f) až i) nemají podané námitky nebo odvolání odkladný účinek.

(5) Orgány dozoru jsou oprávněny přijmout opatření, kterým se omezuje uvedení výrobku na trh a do oběhu nebo se nařizuje jeho stažení z trhu a z oběhu nebo zpětné převzetí, i tehdy, existuje-li důkaz, že přes shodu s požadavky na bezpečnost uvedenými v § 3 je výrobek nebezpečný.

§ 8

Pokuty

(1) Orgán dozoru uloží pokutu až do výše 50 000 000 Kč tomu, kdo

a) uvede na trh výrobek, který je nebezpečný, nebo

b) nesplní povinnosti uvedené v § 4 odst. 1, 3 a 4 a v § 5 odst. 4 až 10 tohoto zákona.

(2) Při ukládání pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(3) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy se orgán oprávněný k uložení pokuty o porušení povinností dozvěděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Pokutu nelze uložit, uplynuly-li od porušení povinnosti 3 roky.

(4) Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 9

Oznamovací povinnost

(1) Orgány dozoru jsou povinny oznámit výskyt nebezpečného nepotravinářského výrobku Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen "ministerstvo"). Ministerstvo je odpovědné za zajištění systému pro rychlou výměnu informací Evropských společenství (RAPEX) v situacích vážného a bezprostředního rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitelů plynoucího z výrobků, které nejsou potravinou^{9a)} (dále jen "nepotravinářské výrobky").

(2) Pokud riziko plynoucí z nebezpečného nepotravinářského výrobku může přesáhnout území České republiky, ministerstvo je povinno neprodleně informovat o výskytu takového výrobku Komisi.

(3) Pokud ministerstvo obdrží od Komise rozhodnutí o výskytu nebezpečného nepotravinářského výrobku mimo území České republiky, avšak v rámci Evropské unie, oznámí je bez zbytečného odkladu příslušnému orgánu dozoru, který ve lhůtě do 20 kalendářních dnů zakáže uvedení výrobku na trh nebo do oběhu nebo nařídí stažení takového výrobku z trhu nebo z oběhu, pokud v rozhodnutí Komise není stanovena odlišná lhůta.

^{9a)} § 2 zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb.

(4) K zajištění fungování systému rychlé výměny informací podle odstavce 1 stanoví vláda svým nařízením postupy, obsah a formu informace o výskytu nepotravinářských výrobků, které jsou nebezpečné.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nevztahuje na léčiva a na oznamování nežádoucích příhod zdravotnických prostředků podle zvláštních předpisů.^{9b)}

(6) Zaměstnanci příslušných ministerstev a orgánů dozoru jsou povinni zachovávat mlčenlivost o informacích získaných v rámci jejich působnosti v oblasti obecné bezpečnosti výrobků, s výjimkou informací, které musí být zveřejněny v zájmu ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů a v zájmu zajištění účinné kontroly trhu a činnosti orgánů dozoru.

Ochrana trhu před nebezpečnými nebo nedostatečně označenými výrobky dováženými ze zemí, které nejsou členy Evropských společenství

§ 10

zrušen

§ 11

nadpis vypuštěn

(1) Celní úřady provádějí kontrolu u výrobků navržených k propuštění do volného oběhu¹⁰⁾ podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, který upravuje požadavky na akreditaci a dozor nad trhem, týkající se uvádění výrobků na trh¹¹⁾.

(2) Celní úřady nepropustí do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku nebezpečný výrobek, jehož vývoz je rozhodnutím Komise zakázán¹²⁾.

§ 12

Informační povinnost

(1) Ministerstvo informuje Komisi o tom, které orgány jsou stanoveny jako odpovědné za provádění dozoru nad trhem.

(2) Ministerstvo financí jako ústřední orgán státní správy pro poplatky a clo¹⁴⁾ informuje Komisi o

9b) Zákon č. 123/2000 Sb.

10) Články 79 až 83 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

11) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

12) Články 171 až 174 a články 178 až 182 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

14) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů.

- a) podrobnostech označování a o průvodní dokumentaci výrobků, které budou podléhat kontrole, a
- b) určení specializovaných míst celního odbavení pro kontroly určitého zboží, pokud bude rozhodnuto o nezbytnosti takového postupu.

§ 12a

Jestliže výrobek představuje vážné riziko pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, vláda v souladu s předpisem Evropských společenství a na základě rozhodnutí Komise může nařízením stanovit podrobnosti týkající se bezpečnosti výrobku nebo činností s jeho bezpečností souvisejících; z hlediska bezpečnosti mohou být konkrétněji stanovena následující kritéria:

- a) požadavek na provádění určitého druhu, rozsahu či metody zkoušek, a to v závislosti na druhu výrobku,
- b) prověřování vlastností výrobku, které výrobek vykazuje,
- c) omezení nabídky výrobku, zejména omezení nabídky pro určitou skupinu obyvatel,
- d) podmínky pro prodej, včetně délky prodeje,
- e) vybavení výrobku výstražnými označeními, včetně formy jejich provedení,
- f) vybavení výrobku průvodní dokumentací, zejména vymezení jejího druhu nebo obsahu,
- g) uchovávání dokumentace, zejména její specifikace, určení osoby, která je povinna ji uchovávat, popřípadě lhůty pro její uchovávání.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o technických požadavcích na výrobky

§ 13

V zákoně č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb., se § 8 včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

§ 14

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb. a zákona č. 258/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno i) se zrušuje.
2. § 7 včetně nadpisu se zrušuje.
3. V nadpisu § 21 se zrušují slova "nebezpečnými výrobky a"; v § 21 větě první se za slovem "uvádění" zrušují slova "nebezpečných výrobků a"; ve větě druhé se za předložkou "O" zrušují slova "nebezpečných výrobcích a".
4. V § 23a odst. 4 se za slovem "stáhnout" zrušují slova "nebezpečný výrobek nebo".
5. V § 23a odst. 5 větě první se za slovem "vrácení" zrušují slova "nebezpečného výrobku nebo"; ve větě druhé se za slovem "vrácení" zrušují slova "nebezpečného výrobku nebo" a ve větě třetí se za slovem "převzetí" zrušují slova "nebezpečného výrobku nebo".
6. V § 24 odst. 1 se zrušuje číslice "7".

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o České obchodní inspekci

§ 15

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které včetně poznámky pod čarou č. 1d) zní:

"g) zda výrobky uváděné na trh jsou bezpečné.^{1d)}

1d) Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)."

2. V § 13 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují tato slova: "za účelem zvyšování ochrany a bezpečnosti spotřebitele, zlepšování informovanosti a překonání nežádoucího chování spotřebitelů a podnikatelských subjektů, působících na vnitřním trhu a vytváření příznivého prostředí pro prodej výrobků, zboží a poskytování služeb".

3. V § 13 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

"(5) Obdrží-li Česká obchodní inspekce sdělení celních orgánů o přerušení řízení o propuštění zboží do volného oběhu z důvodu podezření, že výrobek není bezpečný nebo není označen v souladu s právními předpisy nebo s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, vydá ve lhůtě tří pracovních dnů pro tento orgán závazné stanovisko, zda přerušení řízení považuje za důvodné a jaká byla v konkrétním případě přijata opatření, nebo že výrobek lze uvolnit do oběhu."

ČÁST PÁTÁ
zrušena

§ 16
zrušen

ČÁST ŠESTÁ
zrušena

§ 17
zrušen

ČÁST SEDMÁ
Změna veterinárního zákona

§ 18

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 154/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 1 písm. a) se na konci textu doplňují tato slova: "a spongiformní encefalopatie skotu (BSE)".

2. V § 10 odst. 1 písm. b) se slova "spongiformní encefalopatie skotu (BSE)" zrušují.

3. V § 67 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

4. V § 68 odst. 1 a 2 se slova "50 %" zrušují.

5. V § 68 odstavec 3 zní:

"(3) Odškodnění se snižuje o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře nutně poraženo, utraceno nebo uhynulo-li v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje ochranné očkování a chovatel nevyužil této možnosti."

ČÁST OSMÁ
ÚČINNOST

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, s výjimkou § 9 až 12, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v

platnost.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.